

dan Opposition derimod, at der tilvejebringes Tilstande paa dette Omraade, der ere langt uheldigere end de, der vare i Forvejen. Om man derimod har truffet akkurat det rigtige med, hvad der er bragt i Forslag, skal jeg ikke kunne sige noget bestemt om. Jeg vil kun fastholde, at man maa sikre sig en næsten enstemmig Opinion for Forbudet, inden man skrider til at iværksætte det.

Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i § 18 indeholdes meget strenge Bestemmelser mod, at der sælges stærke Drikke i en Beværtning, hvor det er forbudt. Jeg har ovre i London oplevet følgende. Jeg boede der paa et Afholdshotel, men det varede nogle Dage, inden jeg opdagede, at det var et Afholdshotel. Der blev nemlig rask væk solgt stærke Drikke af alle Arter. Der var blot det paafaldende, at naar man bestilte en Drik, maatte man betale den straks, medens alt andet blev skrevet paa ens Regning. Det gik nemlig til paa følgende Maade. Afholdshotellet laa paa den brede Gade Strand og paa Hjørnet af en lille Smøge, der gik ned til Themsen. Og paa den anden Side af dette ganske smalle Stræde var der en almindelig Bar. Naar man saa betalte for den Drik, man vilde have, Porter, Ale eller en halv Flaske Vin, gik de blot lige over Gaden og hentede den. Saa var det ikke Hotellet, der havde solgt det, og saa var det fuldkommen tilladeligt. En saadan Trafik ville vi naturligvis ikke have indført paa de alkoholfri Beværtninger. Derfor findes der i § 18 meget skarpe Bestemmelser mod, at der overhovedet nydes stærke Drikke i de alkoholfri Beværtninger. Det er i Virkeligheden det, man maa forbyde, at man overhovedet nyder det. For at dette Forbud skal kunne være sikkert, maa det ogsaa være forbudt, at de stærke Drikke overhovedet findes der. Derfor er det i 3die Stykke af § 18 forbudt en saadan Beværter overhovedet at opbevare stærke Drikke i sine Lokaler.

Der er ogsaa bragt i Forslag Bestemmelse om, at man under visse Forhold ikke maa uddele, selv vederlagsfrit, Brændevin eller andre alkoholiske Drikke. Det er ved Auktioner, Licitationer og i Butikker. Det er et kendt Forhold ved Auktioner, særlig Skovauktioner, at Skovejeren uddeler Brændevin gratis. Det er i Henhold til den Grundsætning, at den, der smører godt, kører godt, og naar der udeles rigeligt med gratis Brændevin paa Auktionen, bliver der budt godt paa Brændet, og saa betaler det sig. Der er et

andet Forhold, jeg har været Vidne til. Jeg har f. Eks. set det ovre i Ringkøbing, at naar Fiskeren kommer ind hos Købmanden, bliver han øjeblikkelig budt Velkommen med en stor Snaps; den bliver sat foran ham paa Disken, og den tager han straks, naar han kommer ind. (Afbrydelse af *Bluhme*). Det ærede Medlem siger, det er ikke Fiskerne alene, det tror jeg heller ikke, men jeg holder mig til mine personlige Oplevelser og til min egen Erfaring, og det er den, at saadan behandler man Fiskerne, naar de komme hjem fra Fangst. Det er ogsaa en Trafik, som ikke bør finde Sted, og selv om det kan synes at være en noget rigoristisk Bestemmelse, har Kommissionen ikke betænkt sig paa at foreslaa, at det skal være Købmænd forbudt i deres Butikker vederlagsfrit at servere Brændevin eller andre stærke Drikke for Kunderne, og jeg vil ogsaa haabe, at denne Bestemmelse bliver ophøjet til Lov.

Efter de Udtalelser, der allerede ere fremkomne fra anden Side, tror jeg angaaende selve Forslaget at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, og jeg ser ogsaa, at Tiden er saa vidt fremskreden, at jeg ret straks maa høre op.

Men der er omdelt til Rigsdagen en trykt Skrivelse fra forskellige Organisationer af Beværtere. Det er naturligvis meget nyttigt at høre de erfarne Mænds Udtalelser, og jeg ønsker paa nogle Punkter at knytte nogle Bemærkninger til, hvad der er fremkommet fra den Side. Man maa naturligvis paa ingen Maade overhøre, hvad der angaaende saadanne Spørgsmaal fremkommer fra selve Fagets Udøvere. Der gøres saaledes opmærksom paa, at det, at man tillader Interessentskaber, saaledes som det er foreslaaet i § 5, at drive Beværtning, naar deres eget Udbytte ikke overstiger 5 pCt., vil kunne misbruges af større Leverandører af Øl eller Vin eller Levnedsmidler til Beværtninger, idet de ville kunne beregne sig større Fortjeneste paa deres Leverance og saaledes ud af selve Beværtningen faa langt højere Fortjeneste end 5 pCt. Det forekommer mig, at der her er peget paa noget, som er rigtigt, og som af det eventuelle Udvalg bør tages op til Overvejelse. Det er ogsaa muligt, at det kan være rigtigt, hvad der bemærkes til §§ 11, 12 og 14, at Retten til kun at sælge Spiritus for herbergerende Gæster vil avle Misbrug. Det er maaske en Bemærkning, som bør overvejes.

Til §§ 24 og 25 gøres en Bemærkning om, at Bestemmelsen om, at Beværternæ-